

gény munkás embernek, hogy valamivel jobb táplálékot szerezhessen magának, mint a minővel kénytelen kitélni? Nincsenek sehol, s éppen ennek következtében rohamosan hanyatlók anyagi épsége, ereje, s ezzel erkölcsi épsége is.

De az általános, a nagy pangás következtében a városokban is kevés szükség van a munkás kére, s itt is nagy, eljarszóton szomorú a szegénység, a nyomorúság.

Egy része persze nem mutatja magát az utcán, nem tolakodik az ember szemé elé; hanem otthon kucorog a hideg szobában, melyből egy darab a másik után vándorol a zálogházba, s mikor az utolsó is elment, a mezelen nyomorúság marad oda-haza egész gyámoltalanságában, kétségbeesésében, mely utóbbi annál inkább nő, minél közelebb jutunk a hideg télhez. Hány oly szegény lehet, kit a szegény tart vissza atól, hogy hangosan könyörgjön alamizsnáért, mert hajl! keserves dolog az embertől kérni, mikor azt valaki meg nem tanulta, s kibevan meg egy kis zsegyérzetet.

Amde azért vannak azok a jótékony egyesületek, s most a karácsony előtt, a kemény téli időszak előtt, ezek meg is tesznek minden lehetőt a szegények érdekében.

Adakozzanak, forduljanak az övegyek és árva felé: adjanak táplálékot azoknak, a kik éheznek, egy kis ruhát a mezteleneknek, egy kis fát a fázóknak; keressék fel a szegények szegényeket hajlékaikban s nyitják az ajtót, mely kétszeresen fá a jótét, a gyönyör, a vigság környezetében. Szegényesen fáj az éheznek, ha a jóllakott ságtól derült arcokat lát s jobban didereg a ruhátlan, ha olyankor lát maguk körül, kik melegen vannak öltözve s a hideg ellen védve. De hiszen jótékony egyesületeink eddig is mindig tettek, a mit tehettek a városban, a maguk körében. De talán lehetne még többet is tenni.

Segélyt a szegényeknek, az arra szorultaknak!

Megint párbaj!

A Literári-Pástélyi párbaj újból felszínre hozta azt a rút betegséget, melyben magyar társadalmunk szenved — a párbajmániát. Bármennyire unott is a tárgy, egy kioltott éret, egy övegy és három árva könnyei kényszerítettek, hogy a párbaj ügyvel újra és újra foglalkozunk. Mi hát a párbaj? Mánia, mondják némelyek, öröklés, mondják mások, egy nagy ostobaság, mit lovagiaság címe alatt szokás elkövetni, mondja a harmadik, egy alá való gázság mondjuk mi. Igen alá való gázság az. Nem mánia az, mert a mánias és öröklés bűnségét komolyan hiszi, s rögeszméjét igaznak tartja, holott a párbajhoz jól tudja nyitni be is valj, hogy rosszul cselekszik, nem ostobaság az, mert a párbaj nem a buta nép által, hanem magasabb képzettségű, sőt tudományos emberek által követik el, kik a párbaj esztelenségéről alaposan meg vannak győződve. Ha te hát a párbaj mindezek dacára mégis elkövetted, úgy alá való gázság az, mely a közönséges gyilkosságtól csak abban különbözik, hogy álnok ravaszágban tul tesz azon, s a helyett, hogy nyitlan csapna le az áldozatára, együgyű komédiát rendez, övig vetkőzik, „segédek” hív s azt mondja: „lovagias életét”. Az ostobák pedig elhiszik, hogy ez csakugyan lovagias tett, s tisztelettel nézik a pimasz marakodót. Sőt e hiszékenységgel még a törvénybe is eljutott, mely gyilkosság és párbaj közt különbséget tesz, sőt a segédek, ha a felek kibékítésére mindent elkövettek, büntetleneknek mondja ki.

Hát a böles törvénynek itt a következménye:

Magyarország csattog, durrog a párbajok zajától, viszhangzik a szülők, övegyek, árva jalkiáltásaitól. Maguk a törvényhozók, s a törvény őrök járnak elő gonosz példadással.

Hazám ifjúsága ne indulj példájuk után. A törvény s annak hozói s egyuttal megszegői egymáshoz illenek. A párbaj alá való gázság akárhogy szepítik is, annak elkövetői és pártolói. Ha két ember gyűlöli egymást, csak egy szavába kerül, hogy kész legyen a „besület-ügy” in optima forma, s a készakarva kimondott szóval szabad legyen már most kijátszani a bírói jogszolgáltatást, s vadallat módjára egymásra rotni, ölni, vagni? Nem, soha! S a „segéd” ki e hitvány játékban közreműködik büntetlen maradjon, ha a tett színhelyén ki mota az obligált „béküljtek ki” szavakat, mi úgy sem egyéb komédián? Nem! A párbaj nem egyéb magát kendőző, szépiót gaz gyilkosságnál, a „segédek” pedig még alávalóbbak, mert pimaszabbak a párbajozók-nál, hezégvén, mulatván nagy biztonsággal mások bérére.

Addig is míg egy kevésbé hazug kortörvénye akasztófüra itéli a párbajozót segédestül, vesettek meg a párbajozót, mint közönséges gazfickót, s a segédek mint pimasz czinkosokat.

Néptanoda, civilizáció, parlament.

„Civilizáció!” ez a jelen század nagy jelszava. Mult- és régmúlt idők által a népek testén ütött sebek enyhítő panacea, ez, mely hivatva vagyon: gyógyítani a sebet — a boldogulás útjára terelni a bolonyogó emberiséget. S civilizálunk egy század óta; megragadunk minden eszközt, melyről gondoljuk, hogy célunkhoz közelebb vezet. A törekvés nemes. Hogy ne? Hisz viágosságot kívánunk gyujtani azoknak, kik sötétben barangolnak — szellemi világszögöt a tudatlanság útján tévelygőknek. S kérdezzük meg önmagunkat: teljesítjük-e mindazt, a mi a cél elérésére szükséges? Nem felelhetjük egész határozottan, hogy igen, hogy ha tesszük, állítjuk, hogy nem ismerjük eszközeinket és azok hatáskörét.

A civilizáció legfontosabb eszköze, legfőbb factora a közköztetés tekintend; meg pedig azért, mert valóban civilisált államot nem képzelhetünk a népek-értékű a legalább néposztályunk bizonyos műveltségi foká nélkül. Az eszköz, melynek segítségével e célunkat elérni óhajtjuk: a néptanoda, egy államtörvény. Ez tehát, ha mennyiben egy állam civilizációját tartjuk szem előtt, állami, országos ügy — ; a mennyiben pedig Európában — de azon túl is — minden államnak ez képezi, vagy legalább képeznie kellene — törekvéseinek szintén nem kevésbé fontos célpontját — continensális ügy!

Mi, saját, hazai viszonyainkat tartván szem előtt, mint országos ügyet tesszük vizsgálatunk tárgyává.

Országos ügy lévén a népköztetés, természetesen dolog, hogy a legfőbb törvényhozó hatalomnak is tagalkoznia kell vele, tartozván az ügy hatáskörébe. A kormány kátszóképpen pedig a közköztetés ügyéig igen hathatos eszköz a civilizáció terjesztésére. A földolog, hogy helyesen alkalmazzuk ez eszközt s akkor a kívánt siker biztosítva vagyon.

Helyesen alkalmazzuk-e ezt? Nem! csak experimentálunk, illetőleg experimentálunk a néptanodával, most

pedig stagnál az ügy! Gyakorlatilag is alkalmazásba akartunk venni az oktatásügy meglehetősen jól ápoltt és fejlesztett elméletét, a kocs megjelölt erővel indult és haladt, ámde a vonóról, a buzgalom lankadt — a kocs a sárban rekedt! Megalkodtuk az 1868. XXXVIII. t. czikket; kezdetnek elég serény kezdet, mely meghozza vala gyümölcsöt, ha tovább is ápoltuk volna a gyenge de egészséges csemetét. Amde manap irrott malaszt a közköztetésügyi törvény s bizony kimondhatjuk bátran, hogy ott vagyunk — a népköztetésügyi illetőleg — e hol 68-ban, de söt annak előtte voltunk. S miért vagyunk ott? Azért, mert manap a népköztetés ügy nem országos, — a minnek lennie kellene — hanem egyeni ügy a közoktatásügyi miniszter kezében. A miniszter úr pedig ennél fontosabb ügynek tartja a felsőbb oktatást, gondjait képezik az egyetemek és középiskolák — olyannyira, hogy ezek miatt a néptanodára nem jut sem idő sem pénz.

De hát a felsőbb oktatás-e a civilizáció?

Bizony nem az! Lehet valamely államnak még oly művelt intelligenciája, na a népek nem nyújtottak a műveltségnek neki való, öt megillet mértéke — csak olyan az ily állam a maga egészében, mint — az az ember, kinek rongyos kabátja, nadrágja, de új, fényes cylindere van. Közköztetésügyi miniszterünk úgy lát-szik ily divat szerint akarja a nemzet testére rá octorálni a közköztetésügyi öltönyt, gondolván, a ki cilyndert hord — ur.

Kérdjük: honnan e jelenség? Miért ápolatnak nálunk oly szerényen a felsőbb oktatás — rovársára népköztetésnek?

Mert a felsőbb oktatásnak vannak szakértő képviselői az országgyűlésen, a népköztetésügynek pedig nincs! Ez mutatja, hogy stagnál a népköztetés, ez mutatja, hogy az nem országos —, hanem egyeni ügy. Nincs a ki felderítse a hiányokat, nincsenek, kik ez ajánlott reformokat vita tárgyává tennék, hogy minden intézkedés csak a legkorrektebb alakban véthessenek alkalmazásba. Nincs néptanító a parlamentben! Bármennyire akarják is elhitetni önmagukat és másokkal, hogy a parlamentben levő tanfentiak eléggé képviselik a köz — tehát a népköztetésügyet is — nem áll; nem pedig azért, mert a népköztetés ma már nem oly szak, melyhez mindenki ért, ki maga nép iskolába járt, az ma ép oly önálló szak, melynek szakismeretét nélkül boldogulni nem lehet, mint bármely más szak. Rokoni a felsőbb oktatással az igaz, de lenyegében lényegesen el is tér attól; el annyira, hogy a parlamentben a népköztetésügyet csak néptanító képviselheti kellőképpen s hogy a néptanító, mint szakvelőmenyének ignorálása a népköztetésügyet helyes irányban felvirágoztatni nem lehet!

Tehát a civilizáció nevében kérünk helyet a néptanítónak a parlament padján, ha mindjárt nem szakképviselő alapján álló is az országgyűlés, kérjük a paritás elvölő kifolyólag, mely elv a néptanítónak, jogásznak, orvosnak stb. egyaránt biztosít helyet a házban. A néptanítónak is, ki az államban ép oly fontos tényező, mint az ügyvéd, orvos, pap stb.

Igy remélhetjük a népköztetésnek fejlődését ebből kifolyólag a civilizációval valósgodadál. Csak úgy várhatjuk a hon boldogulását, ha a nép gyermekeinek kezébe adjatjuk a néptanoda által az eszközöket, melyeknek segítségével boldogulásának épí letét felépítheti. A népköztetés pedig a hon üdvé.

Későn íródtak soraim, ámde elég korán,

hogy a jövőre való tekintettel megszervezesenek szakferiák és laicusok által egyaránt, mert saját gyermekeink tüdőn fáradozunk, midőn nekik a néptanoda által a becületés megjelölt eszközök nyujtjuk. S hogy a néptanoda eme magasatos hivatásának meg felelhessen, részeseit szeretettel, buzgalommal a nagyon is megérdemelt figyelemben! Tehát néptanítót a parlamentbe!*)

Falu Jakab.

Pécsi kiállítás.

A kiállításra küldendő tárgyak bejelentésére f. évi december hó 15-ig kitűzött határidő, tekintve, hogy a vidéki kiállítási bizottságok csak nem régen alakultak meg, és sokan még nem határozhatták el magukat a kiállításban való részvételre — a végrehajto bizottság által 1888. évi január hó végéig hosszabbított meg.

Egyuttal kimondatott, hogy mezőgazdasági termények nem csak Baranya, hanem Somogy- és Tolnamegyéből is fogadtatnak el a kiállításra, sőt olyan mezőgazdasági termények, melyek speciálitást képeznek s melyeknek terjesztése kívánatos, valamint minden a mezőgazdaság s illetve az őstermelés terén eszközölt kísérletek eredményei s végül a mezőgazdasági iparágaknak csak újabb idők óta előállítani szokott foyasztó piacainkon még nem igen elterjedt czikkjei is az ország bármely vidékéről küldhetők a pécsi kiállításra.

A szállítási program ezen kibővítése az által vált lehetővé, hogy a kiállítási területnek tetemes kibővítését sikerült a végrehajto bizottságnak kieszközölni.

Kiállítási bejelentések folytatólagos kimutatása:

Hölscher Ferencné Hárságy, női kézi munkák. *Zsidafka Irma* Hárságy, női kézi munkák. *Prad Ede* Pécs, toronyórák (működésben). *Icics Antal* Pécs, mérlegek, sajtók stb. *Germann Ferenc* Pécs, burtok. *Balás Sándorné* Paks, képerket. *Hertelendy I.* Pécs, czukrázati készítmények. *Sebők Mihály* Mohács, műszövészeti czikkje. *Gyvetán Ig.* és *Kremper N. Bolly*, bőrök. *Rács Imre* Pécs, cipizés árak. *Huacze József* Kaposvár, kőfaragó munkák. *Schmaltz Adolf* Dályok, szövetek (házipari). *Lauffer Ödön* Mohács, burtok. *Schmidt Nándor* Szigetvár, székék. *Stefan Péter* Dárda, zeneszerzemények. *Asványi Lajos* Mohács, csizmák. *Gmace M. B. Sellye*, szíjgyártómunkák. *Reizer Mariska* Szigetvár, női kézimunkák. *Ocsodai János* Szigetvár, éptészeti tárgyak. *Pap Mihály* Kaposvár, lakatos művek. *Kortársyik Zénke* Kőle-d, kosmetikai és gyógyszerészeti czikkje. *Geisz János* Mohács, mézes sütemények. *Lang G.* Mohács, gazd. gépek. *Kempl Frigyes* Mohács, szításmunkák. *Krieger György* Mohács, saját találmányai eke. *Loschert L.* Mohács, női ruhák. *Zsivonovics Ferenc* Mohács, kalapok. *Tauszig D.* Mohács, építészeti anyagok. *Blandl I.* Mohács, nyomdai és könyvkötői munkák. *Vinkovics Milán* Mohács, szárszabó munkák. *Langner Ede* Mohács, fésűk. *Ulav M.* és *Frank* Mohács, építészeti anyagok. *Saub Ödön* Mohács, asztalos munkák. *Jelasics István* Mohács, szerkócsok munkák. *Kohn Manó* Mohács, szappanok. *Jahoda Ede* Mohács, löszerszámok. *Márkovics István* Mohács, rézművesmunkák. *Treibtscher A.* Mohács, eczetszesz. *Fischer F.* Mohács, arany és ezüst művek. *Simonovics Gy.* Mohács, mohácsi czikkje. *Kovacs György* Mohács, boeskorok. *Palasovszky Ö.* Mohács, vilamos óra. *Gergurovics I.* Mohács, korsók. *Zohr Jakab* Pécs, ruházati czikkje. *Otrokoczy Lajos* B. remend, burtok. *Rupp György* Mágocs, löszerszámok. *Berez József* Villány, mézesbábok czikkje. *Seligan B.* Arányos, borok, pálinkák. *Hárságyi uradalom*, gazd. termények. *Rosenbach Lajos* Szigetvár, asztalos munkák. *Ivgy István* Csurgo, vasekék. *Studer Mátyás* Hant, lombfűrészeti munkák. *Kattel Vince* Lipovicza, méhek, méhészeti termékek és eszközök. *Kerekes József* Karancs, csikók. *Spiczuly Károly* N. Bányá, agyagedények. *Lédeczy Sándor* Budapest, zongorák. *Held Gusztáv* Pécs, styszeri hálószo. *Schler Antal* Pécs, szitaárúk. *Fisch Andor* Pécs, lábbeliek. *Schwartz Lipót* Siklós, szappanok. *Szander Emma* Pécs, cipzők és burtok. *Góth Adám* Mágocs, borok. *Arthold J.* Mocsoldál, borok. *Jauch Mihály* Mocsoldál, ruhazövetek. *Kamnek J.* Mágocs, ácsmunka-mintázatok. *Müller J.* Mágocs, cipzárszámok. *Höffler J.* Mágocs, kötelgyártmányok. *Popovics Gy.* Mágocs, szitaárúk. *Müller Gy.* Mágocs, ruházati czikkje. *Moldoványi Ede* Mágocs, asztalos munkák. *Nárdth J.* Mágocs, kályhák. *Bach Gy.* Mágocs, agyagedények. *Nárdth J.* Mágocs, majolika edények. *Häbner Rezső* Mágocs, festmények és agyakszobrok. *Allami agyagipariskola* Mágocs, növényképek munkái. *Mayer E. fia* Szilvabathely, gazd. gépek. *Bobánovics F.* Szt-Lőrincz, péksütemények. *Staltraberger István* N. Mányok, élő méhek, méhészeti termékek és eszközök. *Mihálovics J. B. Sellye*, lábbeliek. *Kelenen J.* Pécs, lábbeliek. *Mautner A. B. Sellye*, lábbeliek. *Mocznik L.* Bpest, konyhakerészeti conservek. *Fülöp János* Pécs, építészeti rajzok és mintázatok. *Heim és fia* Eszék, üveggyártmányok. *Kosma János* Pécs, szarvasmarhák. *Dallos János* Martonfa, gazd. termények, borok. *Török József* Martonfa, gazd. termények, borok. *Hirschfeld S.* Pécs sörök. *Valenta J.* Pécs, asztalos munkák. *Gercics F.* Pécs, asztalos munkák. *Pethó Erzsébet* Pécs, nökézimunkák. *Fülöp Lajos*, Szegzárd, toronyóra. *Berdenich F. W.* Bpest, gazd. gépek. *A kegyes tanitóné* göllei gazdasága, termények. *Udeary József* Dörlvánd, kötelgyártmányok. *Tamás Gyula* Mohács, virágcsokrok. *Reisch Gáspár* Pécs, kaptakák. *Reisch János* Pécs, cipzárszámok. *Szjátó Ferenc* Szigetvár, boeskorok. *Schützer Sándor* Szigetvár, szappanok. *Somberek kúszgy.* borok. *Kohn Katica* Pécs, női divatárúk. *Biedermann Ottó* és *Rezső* Mózsgy, juhok, sertések és gulyamarhák. *Ifj. Farkas Antal* B. Sellye, kályhák.

*) Nem helyesüljük teljesen a czikkirő véleményét. Szerk.

Vargovics G. B. Sellye, lábbeliek. *Schneider János* asztalosmunkák. *Kovacs János* B. Sellye, lábbeliek. *Kovacs Ferenc* Csurgo, kályhák. *Krommer Károly* B. Sellye, szövészeti czikkje. *Alt Mór* Siklós, lovak, szarvasmarhák. *Rács Mihály* Kárász, kertészeti termények. *Schultz Imre* Pécs, taneszközök és saját tanitórudalmi művei. *Ethlich Dániel* Bpest, konyhaszközök. *Ozv. Csiflich Kristófné* Pécs, czukrázati készítmények. *Schwabach Zs. G.* Pécs, borok. *Elterez Nándor* Karancs, gazd. termények, eszközök, borok, házipari czikkje, állatok. *Taisz Mihály* Pécs, könyvnyomdai munkák. *Visnyá Sándor* Pcs, trukszemirtő szer. *Stollár Ferenc* Mohács, asztalos munkák. *Liebscher Vilma* Pécs, női kézimunkák, iskolai rajzok. *Prekop M. Pécs*, bútor. *Jeny J. Pécs*, bútor. *Gerber József* Pécs, kötszővészeti czikkje. *Oláh György* Pécs, szobrok. *Ehrhaft Ferenc* Pécs, rosták, ágybetétek. *Jandó Péter* Szt-Lőrincz, lábbeliek. *Szűcs Károly* Szent-Gál, asztalosmunkák. *Beck testvérek* Pécs, kalapok. *Gundy Miklós* Sásd, borok. *Mártz József* Felső-Minostzent, borok. *Ruzsinszky József* Németh-Úrög, olajfestmény. *Schaumburg-Lippe herceg* dárdai uradalm. borok, méz, márványok. *Cs. hir. szab. duna-gőzhajózási társaság*, bányászati termékek, gépek, iskolai munkák, rajzok stb. *Siklos György és fia* Sár-Szent-Lőrincz, szíjgyártó munkák. *Nendich Sándor* Pécs, borok, gyümölcs. *Saguly Pál*, ruhák. *Aigner S.* Bozok, méhészeti termékek. *Domján Ottó* Pécs, bútorok. *Kremling Károly* Pécs, stilszerű szoba. *Schlitt József* Pécs, kötszővészeti czikkje. *Krausz József* Egergh, gazd. termények. *Sasany Sarolta* Pécs, női kézimunkák. *Schwabach G.* Pécs, bútor. (Folyt. köv.)

Chalupni János.

A földi élet egének ismét egy fényes csillaga aludt ki; egy áldott jó szív szűnt meg dobogni, tele szeretettel, barátsággal, kedvességgel — egy nemes és magasatos lélek szállt el a földről a magas mennybe, az örök világszög, az örök boldogság honába.

Chalupni János abaligeti plebánost jónakarai több ölette a kérielhetlen zord halál; ő nincs többé, a kin annyian csüngtek örszinte ragaszkodással, igaz tisztelettel s szeretettel.

Ő volt a megtestesült jószág; szerett mindenkit s viszont szeretete mindenki. Szívének melege volt a rokonszenv és szeretet lángját ébresztette fel mindenki, lelkének nemes-séme volt mindenki magához fűzött. A ki csak észlerte, a ki csak egyszer látta is, csupán szép t. jót és dicsekvő-et mo dhat az elhunyt nemes férfiról.

A tiszta és igaz vallásosság, mint Isten fölöttük hi szolgáljának, legfőbb tulajdona volt; mindent az Isten nevében cselekedett s úgy cselekedte, hogy az Ur kedvére legyen. Igazi vallásossággal, szent áhitattal szolgálta az Ur oltárát. De nemcsak kitünő pap, hanem derek hazafi is volt. A magyarorszási eszméjét teljesen magáévá tette s ernyedetlen buzgalommal fáradozott a magyarorszási munkájában s dicsekvőre legyen mondva, elég szép eredménnyel.

Minden szép, jó s nemes irányu törekvésnek hathatos pártfogója volt; ott a hol valami üdvös szolgálatot tehetett, mindenkor a legelső közt foglalt helyet.

Ő nyitotta meg az elhanyagolt s eltorlaszolt abaligeti barlangot, megynék e kivaló nevezettségét. A barlang már annyira eliszaposodott, megtelt kavicsal s a vizmosások következtében támadt szakadások annyira veszélyessé tették a barlangot, hogy senki se mert megtekinteni. Chalupni János nem nézhette a barlang pusztulását, gyűjtött eszközöket a barlang kizisztogatásának költségeire. Természetesen a gyűjtés vajmi csekély sikert eredményezett. Így aztán Chalupni tetemes összeggel járult a sajátjából a barlang helyreállításához. Szakértőket hívatott, megvizsgálta a természet csudás alkotását s a nyert utasításhoz képest, maga állt a munkások élére s ásott, robbantott, a legveszélyesebb helyeken maga jartán legelül; végre megnyitotta a barlangot, úgy hogy annak természeti szépségeit szabadon és könnyen szemlélheti és élvezheti a közönség.

Elismerés és dícséret az áldozatkész szolgálatért.

Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy kiváló tulajdonai közé tartozott a vendégszeretet, melylyl hajlékában barátait, tisztelőt s a nagyvilággal bármely zarándokát, jövevényét fogadta.

Abaligetben nyitva állt a plebánia kapuja boldog — s boldogtalan előtt; a ki barátság-t keresett, megtalálta ott; a ki vigasztal, örömben, részeseitni vágyott, beteljesedett a vágyódása; az ehez enyhítő falatot kapott, a szomjazó üditő italt s a nyomor gyermeke alamizsnát.

Hiveinek atyja, — mindene volt.

Oh, hogy egy ily ritka derek férfinak is meg kell halnia!

De hát az Isten adta, az Isten el is vette.

Életrajzi adataira térve át, a következő rövid följegyzéseket közölhetjük: Chalupni János született Pécsen 1844-ben. Atyja a derek orgona-készítő a papi pályára szánva, iskolába adta. A fiatal csemete szép tehetséggel, buzgó szorgalommal tanulmányozta az irás tanait s mint kitünő tanuló végzte be gimnáziumi tanulmányait. A gimnázium végzetével Hartmann Antal pécsi polgártanulmányok nevelőiskolájában (s mellette mint secularis theologus is (világi hallgató) a teológiára járt. A rákövetkező évben rendes theologus lett. 1867-ben fődoktorrá lett. Fölzentalatvált mint káplán Tolnán nyert alkalmaztatást s 1873-ig káplánoskodott. 1873-tól 1882-ig a pécsi szeminárium alkalmányója (vice rector) lett. 1882-ben boldogult Széplaky kelyére Abaligete nevezették ki plebánossá, hol utolsó perczéig Istennek, hiveinek s az emberiségnek élt.

hogy a nem messze tőlük föllállított gyámházhoz csatlakozott. Egy ideo csak várakoztak, kürtjellel hív k össze a vadászok, de bár a többiek mind megkerültek, a király mégis hiányzott. A sötétség oly nagy lett, hogy gondolni sem mertek arra, hogy a király keresésére menjenek. Tanácskozás an együtt, hogy mit tevék legyenek, határozatra ment hogy a társaság fele Leány várába térhet vissza, a másik fele pedig a vadászakban marad, hogy megvárják a király visszatérését vagy ha reggelig vissza nem térne, jókor reggel keresésére induljanak. Képzelték, mily izgatott volt a társaság, úgy figyeltek minden legkisebb zöreijre, mert azt hitték minden perczen, hogy bár virradni kezd már, a királynak semmi nyoma. Azért, mihelyt szürkület kezdett az idő, a társaság a király keresésére indult, mindnyájukat azonban azon szörnyű sejtelen kizozta, hogy a keresettet csak legteljebb halva találják meg, mert szentül hitték, hogy a királyt valami balszerencze érte.

A király pedig egy ezréves fa lombjai alatt, mint egy sátorban, édesdeden aludt; álmban csak azon gondolat kizozta, hogy egy rengeteg erdőben van egy maga; de eme félelmet is elenyészettette ama biztató sugallat, hogy nincs mitől félnie, hiszen őrzőangyala virraszt fölötté.

Nap fölkelte előtt néhány perczel, midőn már a levegő meghűlése érezhetőbb lett, felébredt a király és midőn szeméit dörzsölve körülnézett, hogy meggyőződést szerezzen magának arról, hol van? egy törpe embert látott maga mellett állani. Mielőtt ámulatban szóhoz jutott volna, hogy a törpe ember kilétéről kérdőzködjk, ez eként szólott hozzá: „Felséged tegnap a feladtságtól kimerülve, ide a fá alá ült és aludt s aludt egész mostanáig, de azért veszedly nem fenyegette felségedet, mert én örökdem futott; ha parancsolja felséged, levezetem a vadászakhoz, a honnan aztán könnyen elérheti Leányvárát.

Bizony megköszönöm szívességét, ha lesz oly jó ember a vadászakhoz levezetni, mert társaim bizonynyal agódnak miattam. A törpe emberke egy 25—30 korú férfi

arcot mutatott. Vonásai nemesek hogy szabályosak, hanem feltűnőleg szépek valának. Ha bajusz és szakál nem ékesítene arcát, szép hölgyhöz hasonlítana. Nagy két szeméi szépségét, jószágot tüntettek fel; csendő hangja olyan volt, mint a kellemes zene; minden tekintetben nemes emberbarátot vélt látni maga előtt a király. Csak az volt a föltűnő, hogy nagysága olyan volt, mint egy tíz éves gyermeké szokott lenni.

Mielőtt a király kérdezhetné volna a csodálatos embertől, hogy kicsoda ő és merre van hazája, a törpe elindult és fölszóltá a fölséges urat, követné őt. A király mintegy öntudatlanul követte vezetőjének lépéit. Néhány óráig tartott az út, és a törpe olyan gyorsan haladt, hogy a király alig bírta őt követni; némán és gondolat-kba merülve haladt a király, a törpe ember nyomán, mert ezen különös eset annyira hatott kedélyére, hogy egyaránt nem is ért rá kérdést intézni a törpehez, annyira el volt foglalva önmagával. Másrészt meg alig mert szólni.

A hosszú ut daczára hamar telt az idő és csak azon vette magát észre a király, hogy a vadászakhoz közeliednek. Mielőtt azonban az erdőből kiérte volna, a törpe a király felé fordulva monná: „Ime! felséged, itt a vadászak, itt megtalálja társait. A király sietve rohant a vadászak felé azon hiszében, hogy a törpe követi őt, de mennyire elcsodálkozott, midőn visszapillantva nem látta sehol vezetőjét, kinek meg akarta köszönni szívességét és őt dúsán megjutalmazni.

Rövid idő alatt a kürtjel összegyűjté a király embereit, kik keresni mentek a vadászak körül, kiknek a király elbeszélte csodálatos megmentését; de mindazt háttérbe szorítá azon általános öröm, mely mindnyájuk kebelét éltető a fölött, hogy a király megkerült.

Öt évvel később és kevéssel a mohácsi csata előtt Lajos király a budai várban tartózkodott. A királyi vár őrsége is mind elvonult már, hogy Mohács felé siessen, és a harcsook számát növelje, mert oly csekély hadereje volt Lajosnak, hogy minden egyes embere is becses volt előtte. Csak néhány

megbizott embere maradt vele a budai várban, hogy a várőrséget pótolja.

A király tanácsosaival és külföldi vendégeivel a legjobban mulatott, midőn zajlárma keletkezik. Valaki nagy erővel zörgette a vár kapuját és siralmas hangon beocsátásért eszedezt. Midőn ezt az ör a vár parancsnokának jelenté, ez meghagyja az öröknek, hogy vigyázza, — nehogy valami csel legyen az ellenség részéről — nyissák ki a vár kapuját és tudják meg, hogy mi az? A mint az ör a kaput kinyitja, előtte állott egy törpe ember, kik beocsátásért a királyhoz eszedezt. Hiába mondták neki az örök, hogy a király ily későn senki sem fogad, hogy most vacsoránál ül vendégeivel, azért a királyhoz be nem becsátáhták. De a törpe ember oly szépen tudott könyörgni, hogy az örnek megestet rajta a szíve, annál is inkább, mert azt állítá, hogy valami fontos közölni valója van a királylyal. bejelenté tehát a vár parancsnokának. Midőn a vár parancsnoka látta, hogy ez ember nem lehet veszedelmes, felvezette az emletré és bejelenté őt a király ká. De midőn a parancsnok a dolgot a királynak jelenté, a jöhanglatban levő társaság hangos kacajra fakadt és azért a király is, hogy a dolog trétás oldalát még érdekesebbé tegye, mo dá egyik meghitt emberének, hogy menjen ki és adják ki magát királynak, hogy megtudja, mit akar a törpe ember.

A király megbizottja kijöt tehát a tereből és mondia a törpének: „No itt vagyok, én vagyok a király, mit akarsz nekem mondani?”

„Ön nem király” monda a törpe; „azért önnök nincs, mit mondanom; hanem mondia meg a királynak, hogy mivel nem akart meghallgatni, rövid idő múlva meg fog halni!” és ama pillanatban eltűnt.

A király megbizottja a terebbe visszátérve, elmondá a történeteket, mire az egész társaság még nagyobb kacajba tört ki, csak a királyon látszott meg a megilletődés bizonyos neme.

(Folytatása következik.)

A boldogult hült tetemeit ma délután kísérik örök nyugalomba. A részvét és gyász: rokonai, barátai és ismerősei körében általános, mindenki fájlalja elhunytát.

A pécsi hírlapok koszorút küldenek a boldogult ravatalára. A koszorú szalagjának fölírata: „Chalupni Jánosnak — a pécsi hírlapok.”

Pécsért, requiem hétfőn d. e. 10 órakor fog tartani a budai külvárosi pletánia-templomban.

Emléke szívünkben él!
Testének adjon nyugalmat a sír s lelkiének fényszedjek az örök boldogság hazájára.

Különfélék.

— Kinevezés. A magyar királyi igazságügyminiszter Lengváry Lajos pécsi kir. törvényszéki irnokot ugyane törvényszékhez segédteljesbíróvezetővé nevezte ki.

— Új királyi tanácsos Várospanonban a királyi tanácsosok száma egygyel szaporodott, Szikszay János pécsi kir. törvényszéki bíró, elnök helyettesét tüntette ki e címmel a király. Örömmel vették a hivatalos lap e közleményét Szikszay nagyszámú tisztelői, de örömmel vették mi is mert ez alkalommal nem a kortespolitika nagy korifeusa, hanem egy, az odaadó munka között élő ember kapta a kitüntetést. Szikszay hosszú idő óta van már Pécsen s ezalatt nemcsak mint ember, hanem, mint az igazságügy tántoritáiban bajnokja is, kinyerte a vele érintkezők ragaszkodását. Hivatalában pontos, szigorú, rendtartó, igazság szerető. S különösen azon higgadt és tapintatos eljárása érdemel említést. melyek a büntetőügyi tárgyalásokat, mint elnök vezeti, Melegen üdvözöljük az új királyi tanácsost!

— A törvényszék elnök beiktatása. Savel Kálmán törv. elnök 11-én beiktatott be ünnepélyesen. D. e. 10 órakor a törvényszék bírói és jegyzői kara a kir. járásbírói és jegyzői egybegyűlést a polgári üléssteremben. Savel Kálmán, Szikszay Jánosnal jelent meg a tisztelgők előtt, kik az új elnököt lelkes „szelgőkkel fogadták. Szikszay röviden jelezte, hogy a nap teljes ülésének egyedül tárgya a kir. törvényszék új elnökének székfoglalója képezi; a jegyzői könyv vezetésével Kiss Géza kir. törvényszéki jegyzőt bizta meg. Savel Kálmán átadta a kinevezési okmányát, mely felolvastatott s éllyessel vetett tudomásul. Szikszay egyszerű de szívélyes szavakkal üdvözölte szépen át gondolt beszédében az új elnököt, ki meghatározott monddat köszönetet. Szikszay aztán egyenkint bemutatta a jelenvöltoakat az új elnöknek, ki kezet soritva mindannyikkal, bezárva a teljes ülést, távozott. Az együtt voltak üdvözölték aztán Szikszay Jánost királyi tanácsosa történt kinevezése alkalmából. Kissfaludy Imre öszinte szívvél átértett csinos beszéddel üdvözölt Szikszayt, melyre a derék „Szikszay-bácsi” nagy megilletődéssel monddat köszönetet.

— Hymen. Saághy Kálmán — Saághy Sándor városi körvadás fia eljegyezte Pfeifer Nina kisasszonyt Karavukovárról (Bács-megye); viszont ennek bátyja Pfeifer Lajos karavukovári tanító eljegyezte Saághy Etel kisasszonyt.

— A „Pécsi dalkoszu” Ez az alig három éves kisdé gyermek a legutóbbi időben minduntalan beszélget magáról. Tán csak nem a „Pécsi Dalárda” hírneve után ábitozik?! Ha így van, ugy a törekvés szép és dicséretreméltó! A „Dalárda” is 25 év előtt a pezsgő fiatalság minden rangu vegyületeiből alakulva, mai napig oda küzdte fel magát, hova öt utolérni az ország egy dalárdájának sem sikerült. Ki tudja a „Dalkoszu” névze mit rejt magában a messze jövő? A szívet lelket nemesítő dalnak kedvelése, ennek fejlesztésére megkívántat munkaszereket, ösztönző ügybuzgalom, mely az egymás iránti gögös fennhéjázást kizárja, teszik tán egykor lehetővé a Dalkoszu-nak is, hogy a nagy nevet magának kivívott. „Pécsi Dalárda” nyomdokaiba jusson. Az erő és hanganyag ott sem hiányzik, mi önzéretes és férfias küzdelem mellett városunk hírnevét emelni épp úgy van hivatal, mint a másik első daleylog; mely szerencsés volt magának az ország dalárdái közt nemcsak az elsőbbséget kiérdemelni, sőt a magyar dalkultúrának a külföldön is osztatlan elismerést kivívni. A testvér-daltestület ily vonzó nem lehet-e hogy a Dalkoszu ne buzduljon s ne serkentés őt is nagyverü dalárdák országos sikerei? Hisz ezek is pécsiek! No de szükségleten a bizdatott ott, hol az anugy is meg van. Most pedig áttérünk a közgyűlés menetére, mely most vasárnap tartott meg a pártoló és működőtagok nagy részvétele mellett. A rendkívüli közgyűlés Csukás Zoltán azen- nök nyitotta meg előadván, hogy ezen közgyűlés megtartására Jilly Alajos elnök leköszönésével kapcsolatos új elnök választásának szükségessége szolgáltatót okot. Mielőtt azonban ez megjejtett, az új elnöknek a tisztég eddigi viselésért jknyóvi köszönet szavaztatott. Ezzel kapcsolatban az új elnök történt kijelölés, mely Németh Béla ügyvéd személyében öszpontosult, miért is a „Dalkoszu” elnökeké kijelentett. Ezt követte Wachauer Károly és Hoffer Károlynak, mint a „Pécsi Dalárda” volt karmestereinek a tisztelbeli taggá megválasztása, kik a hervedatlan hírnevet szerzett testvér dalgyűlésnek 25 éven át kitartó harcosai voltak és kiknek a nyáron tartott ünnepek jubileumban városunknak dal- és zenekedvelő közönsége kivétel nélkül ösztozott. Megválasztott Dollinger András is tisztelbeli tagul, ki az egyelet alapításától kezdve folytonosan és erkölcsi támogatásban részesítette, mely nélkül így felküzdenie magát nem is sikerült volna.

— Halálzás. Tiefenbacher Nándor polgártársunk alig temette el Etelka leányát,

a héten halt meg 3-ik évében Gizella leánykájára. A nagy gyász sulyosan megviselte a szülöket. — Pröckl Ignác f. hó 13-án hunyt el életének 59-ik évében. — B e z l Ferenc 15-én életének 64-ik évében jobb létre szenderült. Béke poraikra!

— Az újvél tisztelgések megváltása. A szegények intézetének választmánya következő fölhívást bocsátotta ki és küldötte meg szerkesztőségünknek: Közeledek az új év, alulról választmányi tisztelek- és bizalomteljesen kéri föl szab. kir. Pécs város emberszerető s mindenrendű lakóit, az újvél tisztelgéseknek jötevény adományok általi megváltására. — Az ekép begyűlendő öszeg a városi szegények között kik a szükség által leginkább a téli időszakban szorongatattak, leend kieszta. A kegyes adományokat elfogadják: Laubheimer Ferenc, kanonok, elnök, Herbert János, intézői jegyző, Az 52. es kir. gyalogezred parancsnokása, Schaffer J. B. kávéház tulajdonos, Bedő Károly kávéház tulajdonos, Köszl János, kereskedő, Bertics J., vendéglős a „Koroná”-ban; Matros János, városi bizottsági tag, Ott Márton, városi bizottsági tag, Egyesült külv. takarékpénztár igazgatója, Eger Zsigmond, szig. külv. pleb., Eizer János, kereskedő, „Fünfkirchner Zeitung” szerkesztője, fögmáziumi igazgató, Knapp József kir. telegkönyvvezető, Galamb Gyula, megyei főpénztárnok, Hártl Ferenc polg. csomag elnöke, Czirer József, takarékpénztári igazgató, Horváth Antal, szig. külv. igazgató tanító, Jeszó Lajos evang. lelkes, Jogyeumi igazgató, Jozipovics Nándor, városi bizottsági tag, Károly Ignác, budai külv. esesper plebánus, Kistaludy Imre, kaszinó-igazgatója, Kindl József, segély-egyleti igazgató, „Pécsi Hírlap” szerkesztője, Központi takarékpénztár igazgatója, Magyar kir. honvédfeladár parancsnokság, Magy. kir. kataszteri nyilvánt. hivatal, Lítke Ferenc, bányatelepi felügyelő, Lill János, kereskedő, bizottsági tag, Mendik Agoston, belv. apát plebánus, Mihálffy Lajos, püspöki urad. számvéző, Mihálovics M., vendéglős a „Vadember”-ben, Müliher Alaj., vendéglős a „Aranyhajó”-ban, „Veréb Jankó” szerkesztője, Neusidler József, vendéglős, Szikszay János kir. törvényszéki h. elnök, „Pécsi Figyelő” szerkesztője, „Pécs” szerkesztője, Czirák Ignác, városi bizottsági tag, Ratkovics Ferenc, városi bizottsági tag, Rásky Mihály, kir. járásbíró, Raus József, városi bizottsági tag, Reáltanodai igazgató, Ribay Ferenc, kávéház tulajdonos, Rozsits Sándor, budai külv. igazgató-tanító, Cserepi Springer Joachim bankár, Schönher Mihály, „Nádor” vendéglő tulaj., Dörösi Alajos, képezési igazgató, Sillay József, vendéglős, Szibert Nándor, ügyvéd, Höfler testvérek, bányárosok, Özv. Dollinger István, belv. igazgató-tanító, Vasuti mérnöki hivatal Weidinger Nándor, könyvkereskedő, Borovits Károly m. kir. pénzügyi tanácsos, Pelm Kristóf, bányatelepi plebánus-helyettes, „Schulcz”-sörösarnok vendéglős, Zsolnay Vilmos, nagygyáros, Schmelzer Ferenc. A jötevény nevei adományok megjelölésével folyó hó 31-ik napján kibocsátandó jegyzékben közöltetni fogaak. Együttal fölkeretnek a föntböz nevezett gyűjtők, hogy gyűjtő íveiket a pénzzel együtt, folyó hó 28-ig Mendik Agoston belvárosi apát-plebánusnak átadni sziveskedjenek.

— Zárt ajánlatu árlejtés. A mi más szóval annyit tesz, hogy csak az olyan ajánlatok vétnek figyelembe, melyek pecsét alatt érkeznek illetékes helyükre. No de a jelen korrumpált viszonyok közt nem így áll a dolog. Baranyavámegye zárt ajánlatu árlejtési hirdetményt tesz közzé a papír, iró- és világító szerek beszerzésére. Zárt ajánlatokat adnak be — kellőképp felszerelve — Kozári József könyvkötő, Valentin Ottó könyv- és zenemű kereskedő és Engel Lajos papírkereskedő és nyomdatulajdonos. A zárt levelek a meghatározott időben fölbontatnak s kitűnik, hogy a legolcsóbb ajánlat Valentin Ottó ajánlata. Mi következik erre? Engel Lajos jelen levén, szóbelileg tesz újabb ajánlatot s leveri az árat meg olcsóbbra. Kozári, ki szintén jelen volt, Engelnél is olcsóbb ajánlatot tesz s kezdődik a szóbeli és nyílt árlejtés. A vége az lett az inkorrekt és tisztességtelen eljárásnak, hogy Engel Lajos kapta meg a vállalatot. Az ellen semmi kifogásunk, hogy ki nyerte meg a vállalatot; de már, hogy mily módon nyerte meg, ehhez van szavunk. Kétségtelenül örvendetes dolog az, hogy a megye olcsón, a lehető legolcsóbb áron igyekszik beszerezni szükségleteit; de már az ilyen eljárás nem fér össze a megye méltóságával. Ez minden kritikán aluli. Ha zárt ajánlatu az árverés, legyen zárt!

— A „Pécsi ipartestület” f. évi 11. számú közgyűlési határozatával a békéltető-bizottság megalakítását elhatározván, ezen bizottság 18 segédtagjának megválasztása ezéllj 9 órakor a városház közgyűlési termében gyűlés fog megtartani, a melyhez a testülethez tartozó iparosok öszes segédei a békéltető bizottsági alapszabályok 4. §-ára való figyelemzetés mellett ezenel meghívatnak. Együttal megjegyeztetik, hogy a békéltető bizottság megalakulása után 1888. évi január hó 1-től kezdve az iparosok és segédszemélyzetük között felmerülő azon surlódások és vitás kérdések, — melyek a munka- és tanviszony megkezdésére, folytatására vagy megszüntésére, annak tartama alatt fennálló kölcsönös kötelezettségek teljesítésére, a munka vagy tanviszony megszüntéséből keletkező kártérítési követelésekre vonatkoznak, — az ipartestület békéltető bizottsága által fognak, a testület hivatalos helyiségében — Megye utca 8. sz. Freyler-féle házban — elintéztetni.

— Volapük. Ily címmel jelent meg a Taizs József-féle könyvnyomdában egy nagyobb füzet G. I. jegy alatt. Ugy tudjuk,

hogy e két betű alatt Gebauer Izor fögmáziumi igazgató rejlik. A törekvés régen meg van már arra nézve, hogy egy világnyelv és egy világépény legyen, melyek azután a világfogalmat megkönyvitsék. A világnyelv előbb tört utat magának. Megalkották már s elneveztek volapüknek. Sok hírvő akadt is, kik mindent elkövetnek annak terjesztésére. Könyvek, újságok, jelentek meg már e nyelven, s jelenek még mindig melyeknek föladatuk minél nagyobb elterjedést, s így minél több barátot szerezni neki. Hogy van-e reá szükség, azt a jövő fogja megmutatni. A fönt jelzett mű a volapük nyelv grammatikáit tárgyalja, világos, érthetően. Mivel ember, ki a világ föl-fölbukkanó eseményeit figyelemmel kíséri, s azokról tudomás is akar szerezni, nem fogja érdektelennek találni e füzetet, miután egy világnyelv elterjesztése mozgalmát alapjában megismeri belőle. Az öszmó is igen szépen van megírva, a volapük történetét tartalmazza. Hogy hol kapható és mi az ára — nincs följegyezve a füzetre.

— II. kimutatás. A pécsi jötevény nőegyletnek a karácsonyja javára folytatottal beérkezett: Herczegi feáség Montenuovo Alfred nagymélt. Majláth Stefánia, özv. Rblmer Gyuláné és Szauter Gusztávné 10—10 frt., nagys. Cseh-Sauska Mari, báró Majthényi Amália, Spiesz Etelka és Dr. Pasitzky Ede 5—5 frt., Hinka Lászlóné 3 frt., Haidecker Anna, Hencz Julia, Mendl Mathild és Ratkovits Mari 2—2 frt., Angyal Tekla, Benyovszky Manoné, Dekleva Vilmosné és Hoffmann Irma 1—1 frt. Összesen 75 frt., ahhoz az 1-6 kimutatás szerint 24 frt. 1 végparket és fél öl tüzelőfa. Összesen: 99 frt. 1 végparket és fél öl tüzelőfa.

— Karácsonyfa. A pécsi jötevény nőegylet nemesszivőségét árulja el ismét akkor, midőn az idén is, mint minden esztendőben, a szegények részére karácsonyát állít föl. E szép és megbízható ünnepe a nyilvánosság mellett csütörtök n. f. hó 22-én d. u. 2 órakor fog végbemenni az egylet helyiségében.

— Karácsony alkalmából övjük magunkat s a gyermekeket a különféle színekkel megfestett cukorkákról, süteményektől és egyéb nyálankásgoktól, mivel azok gyakran mérges anyagokkal: rézleg, fuxin, sveinfurttól, chomsgras stb. vannak megfestve, s így rosszullett, hányást, agyvelő és más bajokat idéznek elő. De kerüljük az igen zöld színű kávéit is, mivel az gyakran mérges rézleggel van megfestve. Az ezetbe eltett ngorka is ártalmas az egészségre, ha az ezetbe a szebb szín végett, réz vagy krazjár darabok tetétnék.

— Rablók Bodonyban. F. hó 13-án este 7 órakor három felgyvertett férfi jejt meg Balázs József kormáros udvarában. Minden jel arra mutat, hogy oda nem mint vendégek mentek, hanem mindenne elkészült rablók. Lehet, a legvéresebb rablógylisságot követték volna el, ha a „rablók” könyvében az egyszer más nem lett volna feljegyezve. Ugyanis a kormáros, ki este volutt vezetete hazra, észrevett az udvarban két rejtőzködő egyént. A harmadik veleszembe jött, jó estét kívánván, a kormáros kérdésre azt felelte: „bort akarunk inni, jöjjön a szobába.” A kormáros erre azt mondotta: „menjen csak be, majd adnak ott bort.” Látván azonban a fegyveres embert, rosszat gyantott az istállóból, a lovát lovait vezette, kilopódzott a kormasa elött elterülő térsre s ott egy bokor mellett várta történetüket. Ez alult a két elrejtőzött ember előjött s társukkal együtt a helyett hogy a kormáros mentek volna, elvonultak a ház hátsó kertjébe. Ezt látván a vendéglős, rögtön a faluba jött jelentést tenni a bírónál s segítségét hívti. A bíró, valamint egy bátor fiatal ember fegyverrel rögtön a helyszíre siettek s ott már akkor ismét más helyre vonult rablók közül azt, ki fegyvert fogott a nevezett egynekre, erős küzdelem után elfogták. A másik kettő kiszabadult kezeik közül, Az elfogottnál egy egy ösvű puskát s hat lövető revolvért, mindkettő golyóval töltve s több golyós töltényt találtak. A revolvért is akarta az utolsó pillanatban használni, de kicsavarták kezéből. Az elfogott vallomása szerint mindhárom turonyiak. Az esetről rögtön értesítették a baksai csendőrséget.

— A locomobil-és cseplőgépekzelők tanfolyama a budapesti állami közép-ipartanodánál (VII. kerület, Sándortér 4. sz.) 1888 évi január 2-dikán nyílik meg s március hó végéig tart. A tanfolyamra felvétetnek önálló lakatosok, kovácsok, azok segédei, gépjárái munkások, okleveles gazdák, valamint oly gazdák is, kik 18-dik életévüket betöltötték. A tandíj 5 frt. A beiratások december hó 20-dik napjától január hó 2-dik napjáig tartanak; vidékiek levelben is jelentkezhetnek, személyesen csak január 2-ikán, a tanfolyam megnyitására kell jelenkezniük.

— Fölségértű asszony. Rác-Föftösön a pénteki nap folyamán Babits Sándor mohácsi veregáhtól özvegy Baches Mártonnénál végreháztartást fogantatosítani. Mikor felvasta a kiküldő végzést s annak tartalmát megmagyarázta, az asszony ekélen ordítóváza tört ki, mi közben a járásbíró, a szolgabíró a főispánt, sőt a királyt is, mindmegannyit a legaljasabb, itt ki nem írható címekkel illette. Mikor a veregáhtól figyelmeltette, hogy e brutálissal micsoda szönyűséget követ el, akkor azt harsogta vissza, hogy ő kész ezt azoknak az illetőknek a szemébe is mondani. A fölségkáromló asszony ellen a hivatalos lépések megtétettek.

— Trefálók halál. E hó 9-én este történt, hogy Stankovics Milos mohácsi bérkocsis az új bortól a kelletnél többet szedve magába, meglehetősen „aranyos” állapotban karikázott a hajó állomástól lefelé a Dunaparton. Mikor a Dunapartján álló nagy farkáshoz ért, ott eszbe jutott, hogy azt a reteteg fabarrikádót Kovács János őrzi minden éjjel, a ki ott egy sátorban húzza meg magát. A

jökévdü Stankovics Milos fejében dévaj tréfa fogamzott meg: leemelt egy hasáb fát s ezzel tovább indult; tudta, hogy majd észreveszi ezt az Argus szemü Kovács s bizonyosan utána fog szaladni; mennyt fognak ok majd ezen nevetni, hogy hiszen csak tréfa az egész. Jól gondolta: Kovács csakugyan utána futott; hanem ahogy sem tudtak ok ezen a tréfán mulatni, mert Kovács néhány kaeskarings káromkodás után úgy verte agyba-föbe, hogy Stankovics öszserogyott. Kovács erre Stankovicsot odahuzta a farakóson túl a folyószálok közé s az ott öntudatlan állapotban vivódott a halállal. Stankovics felesége megokálva otthon a várást, reggel férje keresésére indult s elvetődött Kovácshoz is. Megkérdezte, hogy nem látta-e a férjét. Kovács azt felelte rá, hogy: — nem! Később Stankovicsot már megdermedve, holtan találták a folyószálok között. Az orvosbírói boncolászt vasárnap ejtették meg rajta. Stankovics épp úgy mint gyilkosa, Kovács, tiszta multu egyének, kik soha büntetve nem voltak. A meggyilkoltat neje s több gyermeke siratja.

Budapesti Hírlap: Hogy a magyar sajtó az utóbbi évek alatt hova fejlődött, annak legzembeszokóbb bizonyítéka a „Budapesti Hírlap” programját; amely szellemben működni a magyarországi sajtó, mely eredetileg csak a közönség, pártkülönbség nélkül. A lap vezetésével mindíg a közvélemény fejezik ki függetlenül és nyíltan; társza- és szépirodalmi rovatai becses és érdekes olvasmányok egész tömeget adják: a napi eseményekről pedig úgy a szerkesztőség belső tagjai mint külső dolgozóit munkája által oly gyors, hű és kimerítő értesítéssel szolgál, mint Magyarországon egyetlen más lap sem. Ugy a hazai vidékén, mint az egész külföld nagy városában saját tudósítók vannak, a kik minden nap táviratokban közlik a „Budapesti Hírlap”-pal a nevezett tartalommal megjelenő lap kedves vendége lehet minden magyar háznak és szívesen látja minden család is, mert a szerkesztőségnek gondja van rá, hogy a „Budapesti Hírlap” mindíg a fölízést szolgálja. Még december hóban kezd közölni Ohnet György, a kitűnő francia író „Arkatá” című legújabb regényét, a melynek magyar fordítását a „Budapesti Hírlap” kizárólagos tulajdonát képezi. „Serge Faime”, „Lise Fleuron” és „A háromos” című regények is megváltak, melyek eredetileg magyar nyelven megváltak, sőt az eddig ismert részek után egyhangyvá kezd lenni a vélemény, hogy Ohnet önmagát multa felül az alkotásban. A január 1-jevel beleépülő előzetes a regény kezdőt ingyen kapják. Rendkívüli elterjedése mellett rendkívüli olcsósága is: negyedévenként csak 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. A „Budapesti Hírlap” megérdemli, hogy eddigi nagy sikere jobban fokozódjék és maradjon mindig a magyar közönség kedvence. Az előzetesek vidéki legelőszereiben postatartalvánnyal öszkölthetők kövölköz cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.

Irodalom.

„Az ország-világ” 50-ik száma igen érdekes tartalommal és szép képekkel jelent meg. A közleményekből kiemeljük: „Péchy Tamás” írtá Visi Imre, „A vén könyvtáros” és „Egy asszonyok” költemények Rudnyánszky Gyulától és Gaal Muzestől; „A ballerina-szív” Bárony István novellája, „Téli regé”, elbeszélés Tutsek Annától, „Magyarok a keleten” Sármy József dr.-tól, „Sarmiszetusa romjainból” regészeti czikk Téglás Gabortól (Téglás István rajzaival); „Leila” Rangabé regénye, hett. társza Székely Hunzartól. Vigál az éleken szerkesztett rovatok: „Képek közeli felmélitjük”, „Péchy Tamás” regények, „Téli regé”, „Walthamstow-i festmény”, „A halottas”. Baditz Ottóval; konstaniánypoly képek: „Sarmiszetusa romjainból múzeumi képek”, „A kedves vendég”. — Előzetési fölteleek: jan.—decemberbe 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., július—decemberre 5 frt. Az „Egyetessel együtt”: Egész évbe 28 frt, negyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előzetési pénzok a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők. Keeskméti utca 6. szám.

Két ifjúsági könyvet kaptunk a Pallas irod. és ny. r. társaság kiadásából a közeleli karácsonyi ünnepek alkalmából. Az egyik Benedek Elek Székely Tündeország című regénye egy olcsóbb és szebb kiadásban, a mennyiben most Mannheim Agost festsók egy szines képe díszíti a kötetet. A könyv melyhez Hákoss Jenő írt költői bevezetést első megjelenése alkalmából az öszes sajtó meleg elismerésével találkozott s ezt meg is érdemelte, mert eredeti magyar mesék-könyveink közt ez volt az első, melytől el lehetett vární, hogy a sok fordítottú sajtó sejtés tartalmazza de annál fenyesebb, csillogó külső ruhában megjelenő regényeket leszerítja a térről, mert nem csupán tösvéres magyar tartalma képeíti erre, hanem eredeti művészi rajzi Gyulától és Patakitól, valamint Mannheim szines képei is emberszen megállják a versenyt a német képi magyar mesékönnyekkel. Mint gyermek-könyv irodalmunkban első rangú helyet elfoglaló könyvet ajánljuk a karácsonyi vásárokl figyelembe. Ára diszesen köve 3 frt. — Ep ily jeles tartalmú könyv szerzője a magyarországi Magyarországon, melyre elég volna ajánlani felmentenünk, hogy szerzője P. Szathmáry Károly. Szathmáry huzak gyászregények, a török hódítás korát mutatja be egy korrajzszert, de mindíg megkapó olykor megrázdító elbeszélésekben a szerző ifjúságnak. A hazafii költészet tudás nem egy lelkistől bajnokával találkozunk a kötetben, de nem feledek meg szerző ama történelmi alak bemutatásáról sem, kik magas polcon ülve, öszö cziók elérében való fáradozások által oly sok és nagy vést és bajt hoztak a hazára. A szerző nagyon helyesen tett, midőn lelkistől és intő példakétt egyaránt mutat be az ifjúságnak. Az előbbiekké köze sorolhatjuk „A megemelt zászlót” a Vezekénylét elesett négy Esterházy megáhtó történetét; a hazafii lelkesedést és azt a rút önzés heves küzdelmét tárják föl előttünk. „Bédy Pál leánya” és „Az utolsó kő” című elbeszélések az előbbi a Bédy és Gyulai családok viszályát az utóbbi Borneissza János sorsát (két Báthori Zsigmond fejedelem első befalaztatása) eceteli, míg „A két fejedelem” a népölök nagy hanyatlását tárja elénk, melyet Barcsai Ákos és Apáthy Mihály gyászos arklodása hozott Erdélyre. Vigál a jóind humor is képrévisle van a kötetben. „A három Pálócz” című tört. elbeszélésben. Bátrán mondhatjuk, hogy e kötetet ismét jelentékenyen gazdagított a szerző ifjúságnak szánt könyvek száma. Ára 2 frt 40 kr.

Nyitler.*)

Hálás köszönet nyilvánítása.

A legelsőbb helyről, legmagasabb kitüntetésem alkalmából, mind helyből mind vidékről oly sok és tömeges megtisztelő üdvözletben részesüstem, hogy azokat sze mélyesen vagy egyenként levélleg megköszönni idő hiányából is teljesen lehetetlen: tisztellett kérem tehát az engem megtisztelőket, fogadják el e sorok által legmélyebb hálás köszönetem nyilvánítását.

Pécsért, december 15. 1887.

Szikszay János.

* Ezen rovatban közölték nem vállal magára felelősséget a szerk.

NAGYFERENCZ, laptulajdonos.
KISJÓZSEF, VÁRADY FERENCZ felelős szerkesztő. fónunkatára.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik boldogult Domján Márton, a felejthetetlen emlékü férj, hön szeretett atya hüll hamvainak eltakarításánál megjelenségükkel s részvétükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják öszinte köszönetünket.

Pécs, 1887. deczem. 14.

a gyászoló család.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, — kik feledhetlen gyermekeink temetésén két izben is megjelenve fájdalmunkat enyhíteni szivesek voltak, — hálás köszönetünkkel adozunk.

Tiefenbacher Nándor és neje Kovácsics Mari.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazok, kik felejthetetlen nóm, illetve édes anyánk, Kovácsits Józsefné szül: Plichta Teréz, elhunya alkalmából, részvétüket nyilvánítani szivesek voltak és a temetésen való becses megjelenésükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek: fogadják ezton hálás köszönetünk nyilvánítását.

Kovácsits József és családja.

Hirdetések.

Tüzelőfát

a téli szükségletre legutányosabb árak mellett ajánl a n. é. közönségnek

Spitzer Ádám hal-piaczon.

Megrendelések elfogadtnak J. L. Krausz urnál fő-tér, és Simon János urnál, Kis-piacz.

EXPEDITION VON MÖBELN ohne Emballage

BUTORRÁKTAR MÖBEL LAGER und TISCHLEREI mit Dampfbetrieb

BUTOROK CSOMAGLÁS nélkül szállítasa

Kremling Károly kárpitos és díszítő üzlete, József utca 28. szám. nemkülönben szobák kárpitosát, továbbá kárpitosi úgraszt

Kész butorok a legújabb divattól a leggyorsabbá, úgy mindenem javítások is a legkisebb költséggel és áron készíthetők.

Minták és árjegyzékek bérmentve. Pontos és lelkiméretes kiszámítású készletek.

Kremling Károly, kárpitos és díszítő mestercs.

Az eredeti Singer-féle varrógépek

jóságuk és állandó tökélesítésük következtében — mint 30 év óta mindig — minden varrógép közül maguknak követelik az első rangot. Elterjedtségük évről-évre növekedik. Minden kiállításon a legmagasabb díjakkal tüntették ki az eredeti Singer-féle varrógépek, ez évben ismét elnyerték az

Adelaide jubileumi kiállításon első érmet. Londonban az amerikai kiállításon 3 díszokmányt.

A Singer-cég legújabb találmánya a magas karu Improved varrógép, mely a tökéletesség legfelső fokán áll, a világ leggyorsabb és legkönnyebb járásu varrógépe, mely minden eddigi más rendszerű felülmúlt. Egy jó varrógép a leghasznosabb eszköz, értéke maradandó és egy háztartásban mint ipari czélokra a legrészebb és leggyakrabban értékű karácsonyi ajándék.

NEIDLINGER & Co.
Pécsett, Loewy-féle palota.

Haszonbérbe vagy örök eladás.

A szilvási határban illetőleg a falu alatti második malom 1888. január 1-től haszonbérbe kiadó, valamint a szilvási nyugati hegyben fekvő egyike a legjobb fekvésű szőlőknek örökáron eladó. — Értekezhetni Pécssett Makár-utca 38 sz. alatti házában a tulajdonosnál.

Egy jó családból származó,

ke ves. szép és művelt ifjú hölgy,

a ki beszél magyarul és németül

társalkodónőnek

ajánlkozik helybe vagy vidékre.

Bővebb értesítést ad a kiadó hivatal.

A lakafai üvegyári raktár Pécssett

ajánlja gazdag választékú üveg-, porcellán- és kőedény — valamint lámpa-, tükör-, kép- és aranykeret árukészletét.

Nagy választék ÜVEG és MAJOLIKA fényűzési (luxus) czikkeiben; **alkalmi és ünnepi ajándékokhoz.**

Vésőmunkák üvegre megrendelés szerint a legjobb eszközöketnek.

Menyegzői ajándékokul

ajánljuk teljes összeállítású és kiválóan olcsó 55 darabból álló

üveg- és porcellán-készletünket (Service) 6 személyre,

u. m.:

A. tiszta fehér porcellán — és csiszolt üvegtálcák, teljes, ára 10 ft 48 kr.
B. csinosan díszített „ — és finom szalma „ véve „ „ 14 „ 74 „
C. finom festett „ — és sarkmetszeti üvegtálcák „ 16 „ 90 „

THEA-, KÁVÉ- és LIQUEUR-KÉSZLETEK fenti A. B. és C. alattiakhoz igen olcsón.

Remek kivitelű **olajnyomatok és üvegfestmények** (üvegchromographie) a legkitünőbb mesterek művei után nagy választékban kaphatók.

Eladás nagyban és kicsinyben

a legolcsóbb **SZABOTT** gyári áron.

3651/887.

Arverési hirdetés.

A siklósi kir. bíróság mint teleklönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hirt Gáspár és neje végrehajtónak Hornung József és neje Müller Margit végrehajtást szenvedő elleni 463 ft — kr. tőkefelvétel és járulék iránti végrehajtási ügyében az arverést a siklósi kir. járásbírósg területén lévő Németpalkonya községben fekvő a németpalkonyai 549 sz. tjkben felvett 40 hsz. 58 sz. ház, udvar és kertre 828 forint, 449 hsz. szántóföldre 54. ezemel megállapított kiállítás árban elrendelte, és hogy a fenneb megfoglalt ingatlanok az 1888 évi január hó 4-ik napján délelőtt 10 órakor Németpalkonya község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítási áron alól is eladottak fogtak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 82 ft 80 kr., 5 ft 40 kr készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42. §ában jelzett árnyalammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §ában, kijelölt övadékes értékpapírral a kiküldött kérekez letenni, árverés az 1881 LX. t. cz. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegálgtatni.

Kelt Siklóson 1887 évi szeptember hó 19-án.

A siklósi kir. bíróság mint teleklönyvi hatóság.

Visy.

Árlejtési hirdetmény.

12391. sz.
1887.

Pécs szab. kir. város tek. tanácsának fenti sz. a kelt határozata folytán ezennel közhírré teszem, miként a

krumpli-völgyi kőánya felé tervezett új közlekedési utnak 2503 frtra előirányzott kiépítési munkálatai

hivatalos helyiségemben (városház II. emelet 38. ajtó)

folyó december hó 28. napján d. e. 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlati tárgyalás után fognak kiadatni.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozők, miként a fenti kikiáltási ár 5% százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátandó zárt ajánlataikat legkésőbb e hó 27. napján d. u. 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, avagy ily bánatpénzzel ellátva a szóbeli árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek, a mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Pécs, 1887. december 14-én.

JILLY ALAJOS
városi tanácsos.

Singerstrasse 15.
„gold Reichsapfel“

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár
Bécsben.

Vértisztító labdacok

ezelől egyetemes labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet telj. joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben a labdacok erős hatását szerencsésen be nem bizonyították volna. A legmagasabb esetekben, melyekben minden egyéb szer sikertelenül alkalmaztatott, ezen labdacok számtalanszor és a legrövidebb idő alatt teljes gyógyulást eredményeztek, 1 doboz 15 labdacsca 21 kr. 1 tegeres 6 dobozzal 1 ft 5 kr. bérmentelen utánvét megküldéssel 1 ft 10 kr.

A pénzeszög előre beküldése mellett bérmentes beküldéssel egy tegeres labdac 1 ft 35 kr, 2 tegeres 2 ft 30 kr, 3 tegeres 3 ft 35 kr, 4 tegeres 4 ft 40 kr, 5 tegeres 5 ft 20 kr. 10 tegeres 9 ft 20 kr. (Kevesebb mint egy tegeres nem küldhető szét.)

Számtalan levél érkezett, melynek írói hálát mondának egészségük helyreállítását köszönik. A ki csak egyszer tett kísérletet velök, tovább ajánlja. A számtalan köszönő iratok közül mellékelve közlünk néhányat.

Leogang, 1888. Május 15.

Nagyon tisztelt Uram! Az ön labdacai valóban csodahatásnak, nem olyanok, mint sok más magasztalt szerék, hanem majdnem minden ellen használhatók.

A husveter megrendelt labdacokból a legtöbbet barátok és ismerősök közt osztottam szét és mindögyöknek használt, meg aggyátanoknak is a kik különböző helyeken és gyengeségen szenvedtek és ha nem is tökéletesen gyógyultak meg, de javulást tapasztaltak és még tovább használni akarják. Felkérem tehát, hogy ismét 5 tegereset küldjön. En és mindazok nevében, akik labdacainak köszönhetjük egészségünket, fogadják legbensőbb köszönetünket.
Deutinger Márton.

Bécs, 1888. február 16.

Tisztelt Ur! Nem felejtetem ki eléggé köszönetemet az ön vertisztító labdacai iránt, mert isten segítségével az ön vertisztító labdacai által gyógyult meg nom, a ki évek óta hasmenésben szenvedett; és noha még most is kell neki néha bevenni, mindazonáltal már annyira helyreállt egészsége, hogy fiatal frisséggel képes munkálni.

Fagy-balzsam. Pscherhofer J.-től évek óta legbiztosabb szernek van elismerve mindennemű fagybajok és uddit sebek stb. ellen 1 tégely 40 kr. portóval 65 kr.

Guga-balzsam. megbízható szer guggadag ellen 1 üveg 40 kr. portóval 65 kr.

Elet-essentia. (prágai cseppek, svéd cseppek) megromlott gyomor- és emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő háziszser. Egy üvege 20 kr.

Ütifüvedy. általa ismert jeles háziszser, hurut, rekedtség, gőrsős köhögés stb. ellen 1 üveg 50 kr, 2 üveg portóval 1 ft 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs. gyorsan és biztosan ható, kétszertelenül legjobb szer minden köszvényes és csuszó baj, nevezetesen hátérinezaj, fogszagatás, gőrs, ideges fejfájás, fejfájás, fülzuggatás stb. ellen 1 ft 20 kr.

Alpesifü liqueur. Bernhard W. O. től 1 üveg 1 ft 40 kr., 2 üveg 2 ft 60 kr, fel 50 kr.

Szem-essentia. Dr. Romershausen-től 1 üveg 2 ft 50 kr, fel 50 kr.

Tannoehinin-hajkenőcs. Pscherhofer J.-től évek óta orvosok és laikusok által valamennyi haj-növesztő szer között a legjobbnak elismerve 1 csinosan kiállított nagy szelence 2 ft.

Egyetemes tapasz. Stendel tanártól vágott és szurt sebek, mérges kelevények és a láb régi időszacon. kint felelyő kelése, makacs mirigykeles, fájó pokolvar, sebes és gyulladós mell, megfagyott tagok köszvény és hasonló bajok ellen jónak bizonyult. Egy tégely 50 kr, portóval 75 kr.

Egyetemes tisztító-só. Bullrich A. J.-től háziszser megzavart emésztés minden következményel, ugymint fejfájás, szédülés, gyomorgörcs, gomorhéj, aranyér, dugulás stb. ellen 1 csomag 4 ft.

Ferenczpálinka 1 üveg 60 kr.

Lábizzadás elleni por 1 doboz 50 kr. portóval 75 kr.

Az itt nevezett készületeken kívül készletben vannak, az osztrák lapokban hirdett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek, s mindazok, melyek raktáron nem volnának, kívánatra postouan és oleón megküldetnek.

Postai küldemények előre küldendő készfizeset vagy utánvét mellett, a leggyorsabban eszközöltenek.

Az előre beküldött pénzküldeményeknél (legjobb postautalványgyal sokkal olcsóbb a postabér, mint utánvét küldeményeknél.)

Rath Mátyás

fakereskedése.

Tüzelőfa eladás

ölenként, vágre, hasitea és sulyserint.

250 kgrtól a házhoz szállítva.

Befizető helyek:

250 kgrtól **HOFFMANN KAROLY** butorraktárban és **ENGELMANN** lisztkereskedésében (városház).

25 kgrtól **KINDL FERENCZ** szén-üzletében és az indóház átelleni dohánytőzsdében

75 krajczárért

egy egész hónapig bárki egy jól szerkesztett népies irányú ellenzéki kis képes politikai napilapot járthat: a

KIS UJSÁG-ot.

mely Budapesti Wodianer F. és Fiai bpesti könyvnyomdász, könyv- és hírlapkiadóhivatalában jelenik meg

A „KIS UJSÁG” nemzetes ellenzéki politikát követ, szívós kitartással, laukadatan erélyel küzd a hazá boldogságáért, s a honnfentartó magyar faj uralmáért.

A „KIS UJSÁG” nagy gondot fordít, hogy olvasóink igényeit minden tekintetben teljesn kielégítse. Ugy a főváros, mint az ország és a külföld minden hírt napokonként híven és gyorsan közli. A nevezetesebb napi eseményeket szép, kivitelű képekkel illusztrálja. Ezenkívül rendkívül érdekfeszítő, — többnyire a fővárosi életből merített, — regényeket közöl, a melyek bárki által könnyen élvezhető népies nyelven vannak megírva.

Előfizetési árak félre 4.50; egy negyed évre 2.25 és havonként 75 kr.

Mutatvány-számok bárkinek ingyen küldetnek.

Olvasóink figyelmébe ajánljuk azon rendkívüli gyógyszereményt, mely Meissner gyógyszerész

TYÜKSZEM-TAPASZA

által tyükszem, szemölcs, borkemé nyedés és daganatok ellen elérített.

Ó.Bécs. 1887. január 19. Kérek az ön által hirdett tyükszemtapaszról. Kiváncsi vagyok, vajon az eddig minden gyógyszererek ellenállott tyükszememintől megszabadulok-e? Tisztelettel Med. Dr. Kiss György, kor ar. érdemkereszt tulajd.

Ó.Bécs. 1887. február 12. Ehez járultak kegyetlen fájdalmas tyükszemem. Önnek szere által elmentek. Jó lélekkel ajánlom bárkinek Dr. Kiss György.

Eeska. 1887. február 8. A tyükszemtapasz a tett ajánlatnak nem vált szegyenére; sőt mondhatom, hogy ily eredményt tőle korántsem vártam, most a szer felének megtakarításával tyükszememintől megmentve vagyok. Honfői tisztelettel Kelenen István, urad, ispán.

Ereke-Ujvár, 1887. január 29. Küldjön utánvétellel a híres Meissner-tyükszemtapaszból, melyet mindamint dícsérnek. Mely tisztelettel Malinovsky József.

Temesvár. 1887. február 12. Szélvény 1 ft 15 kr. A kiküldött doboz tyükszemtapaszról, mely minden várakozást túlhaladva kitűnő. Reviczky Urb. m. k. pénzügy hivatalos.

Pozsega. 1887. február 21. Szélvény 1 ft 15 kr. A tyükszemtapasz kitűnő szolgálatakat tett, küldöm a árát, Jacsónc A. Sztéküldetik naponként a Meissner gyógyszerész központi raktára

ált (Pécssett), mely 1000 drb. cs. és kir. aranyat fizet annak, ki bizonyítani képes, hogy fenti nyilatkozatok bármelyike hamis, vagy költött, avagy a feni cég rokonától származnék. Kapható Pécssett: Sipőcz István, Zsiga László és az igralmasok gyógytárában. Siklósi: Rónai gyógyszerész, Mohács: Szendrei gyógyszerész. Szigetvár: Salamon gyógyszerész.

FELHIVÁS.

A „Pécsi kölcsönös segélyző-egylet” helybenhagyott alapszabályainak értelmében 6-tól 6 évig tartó évtársulatokból alakulván, hogy a kifizött szép célnak megfelelőleg szakadatlanul fennállhasson, minden év kezdetével új évtársulatoknak alakulása szükséges.

Mint hogy azonban egy-egy évtársulat megalakulásához legalább 200 törzsbetét aláírása kivantatik, annál fogva a jövő évi társulat megalakulhatása végett a mai naptól kezdve

az aláírás-iv a társulat helyiségeiben, — Pécssett, Király-utca 23. szám alatt, az egylet saját — házában nyitva álland.

Mindazok tehát, kik az új társulathoz belépni s az egylet közhasznu czélját hozzájárulásukkal támogatni szándékoznak, ezzel tisztelettel felhivatnak, miszerint jövő 1888. évi január 14-ig a kijelölt helyen, 1 részlet után 1 ft beiratási díj letétele mellett, a délelőtti hivatalos órákban jelentkezni sziveskedjenek, ahol kívánatra az alapszabályok is megkaphatók.

Tudomásra hozatik egyttal, hogy az igazgató-választmány 1872. éve december hó 10-én hozott azon határozata, mely szerint a társulatok egy-egy részletei 130 frttal egyszer teljesen befizethetők voltak az 1887. év szeptember hó 13-áról kelt újabb határozattal hatályon kívül helyeztetett, illetőleg az ilyenmü törzsbetetelek jegyzése teljesen beszünttetett.

Egyébiránt bármily felvilágosítással az igazgatóság mindenkor készséggel szolgál.

Kelt Pécssett, 1887. évi november hó 24-én tartott igazgatósági üléséből.

Kindl József,
vezérigazgató.